Carles Prats, amb DNI XXXXXXXXX i domicili a efectes de notificacions al carrer XXXXXX, 43373 Cabassers, info@cabassers.org, en nom i representació de la plataforma Cabassers.org (grup d'interès inscrit al Registre de Grups d'Interès de la Generalitat de Catalunya amb l'identificador únic 4949), comparec i, com millor procedeixi en dret,

EXPOSO:

PRIMER. Antecedents documentals obtinguts per via de transparència (SAIP).

Que mitjançant resolucions oficials de Sol·licitud d'Accés a la Informació Pública (SAIP) he tingut accés a la traçabilitat interna dels criteris utilitzats per l'Administració en matèria de toponímia oficial, destapant-se els següents fets de valor essencial:

1. Que el 17 de febrer de 2023, la llavors Secretaria de Política Lingüística va adreçar una consulta formal a l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura reconeixent de forma expressa i literal que els municipis catalans que mantenen grafies toponímiques no normatives presenten una denominació que *«no segueix la normativa lingüística de l'IEC»* i afirmant categòricament que les formes normatives de l'IEC són «la forma correcta lingüísticament». (Document núm. 1)
2. Que la resposta emesa per l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura el febrer de 2023 (document núm. 2), en la qual es basen les actuals desestimacions de correcció dels topònims il·legals per part de la DGAL (document núm. 3), ha estat qualificada oficialment per la pròpia Generalitat com una simple "Nota" que *«respon exclusivament al criteri professional del seu autor o autora»*, mancant de *«cap procés formalitzat de validació, supervisió o emissió d'instruccions»* per cap instància superior ni per l'Advocacia General (document núm. 4).
3. Que la Direcció General d'Administració Local (DGAL) va admetre formalment en data 11 de juny de 2026 que *«no disposa de cap informe jurídic o dictamen propi que servís de base legal»* per a sostenir que aquests topònims oficials i no normatius no són il·legals (document núm. 4).

SEGON. Infracció flagrant de la legislació sectorial imperativa.

L'esmentada nota jurídica de febrer de 2023 pateix una omissió legal que la invalida: obvia completament l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de Política Lingüística, precepte sectorial, imperatiu i de rang superior que determina taxativament que: *«Els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, excepte els de la Vall d'Aran, que tenen l'aranesa»*.

L'actual manteniment de topònims amb grafies que la pròpia Secretaria (ara Departament) ha qualificat com a "incorrectes" al Registre del sector públic local de Catalunya suposa una vulneració deliberada d'una norma legal imperativa i del principi de jerarquia normativa (art. 9.3 CE)

TERCER. Aplicació de la jurisprudència obligatòria del Tribunal Suprem.

L'argumentari utilitzat per a emparar la inacció en una pretesa "autonomia local" xoca frontalment amb la doctrina legal fixada per la Sentència del Tribunal Suprem 6918/2001 (document número 5). El Tribunal Suprem resol exactament aquest mateix supòsit determinant que la normalització lingüística d'una llengua o idioma cooficial entra en l'àmbit o esfera d'interessos de la comunitat local, però l'excedeix per afectar de forma prioritària als de la comunitat autònoma que té atribuïda l'específica competència lingüística, i que per tant el compliment i execució *in genere* de la normativa lingüística de la comunitat autònoma també vincula els ens locals, i que això no és contrari a l'autonomia municipal en el seu aspecte d'autoorganització.

Atès que el Departament de Política Lingüística és l'òrgan superior de l'Administració de la Generalitat competent per a impulsar i vetllar per l'aplicació de la legislació lingüística catalana, i constatat que el criteri jurídic en què s'ha blindat fins ara el Govern és una simple opinió aïllada, sense validar i que omet la normativa imperativa sectorial i la jurisprudència del Tribunal Suprem,

SOL·LICITO:

1. Que es tingui per presentat aquest escrit, per formulades les manifestacions que en ell es contenen i per aportats els nous antecedents fàctics recollits a través de les resolucions de transparència de la pròpia Generalitat d'aquest mes de juny de 2026.
2. Que aquest Departament de Política Lingüística demani un nou informe formal, integral i definitiu al Gabinet Jurídic de la Generalitat de Catalunya, per a la revisió i esmena de la postura continguda a la nota JU94_K400_006_23, sol·licitant expressament que el nou dictamen es pronunciï sobre la legalitat de la toponímia oficial que no segueix la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, tenint en compte la normativa que la nota JU94_K400_006_23 obvia (art. 18.1 de la Llei 1/1998) i la STS 6918/2001.
3. Que arran d'aquest nou dictamen s'impulsin d'ofici els mecanismes legals d'esmena registral per restablir la legalitat a la toponímia oficial de Catalunya.

A Cabassers, el 15 de juny de 2026.

DOCUMENT 1

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Generalitat de Catalunya

Sol·licitud d'accés a la informació pública

Comunicació favorable d'accés parcial a la informació pública

Número d'expedient: PRE_2026_EXP_SIP001SOL2_00016827

Codi (ID): J73BQM5C

Informació que sol·liciteu: Informació sobre l'informe ju94_k400_006_23

Lliurament de la informació: una part de la informació sol·licitada se subministra en aquesta mateixa comunicació.

Taxa: 0€

El dia 30/04/2026 vau presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública, la qual hem tramitat segons el procediment simplificat.[1]

Us lliurem la informació en el format que heu demanat PDF.

1. Antecedents

Aquesta sol·licitud es formula a continuació d'una sol·licitud anterior, presentada el 05/11/2024, en què es demanava còpia de la nota/informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura el febrer del 2023 en relació amb la correcció de la toponímia oficial no normativa. Aquesta nota/informe va ser tramès al sol·licitant en resposta a l'esmentada SAIP (expedient PLG_2024_EXP_SIP001SOL2_00010872).

2. Sobre la identificació de la persona que va emetre la nota

Estimació parcial de l'accés

Cal estimar parcialment aquesta part de la sol·licitud. L'article 24.1 de la Llei 19/2014 estableix que «s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits».

De conformitat amb aquest precepte, s'ha efectuat una ponderació específica entre, d'una banda, l'interès públic associat a la finalitat de transparència i al control de l'actuació administrativa i, de l'altra, el dret a la protecció de les dades personals i els drets i interessos legítims de la persona afectada. Com a resultat d'aquesta ponderació, es considera que, en les circumstàncies concurrents en aquest cas, ha de prevaler la protecció dels drets de la persona afectada, atès que la divulgació de la seva identitat no aporta un valor afegit

C. del Portal Santa Madrona 6-8
08001 Barcelona
Tel. 93 567 35 67

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

rellevant per a la finalitat de transparència perseguida, mentre que sí que pot comportar una afectació significativa de la seva esfera personal i professional.

En particular, es tracta d'una persona que actualment ja no presta serveis a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, atès que es troba jubilada, de manera que la divulgació de la seva identitat la sotmetria a un escrutini públic directe respecte del contingut d'un document elaborat en l'exercici de les seves funcions professionals anys enrere, sense que actualment disposi de la possibilitat institucional de contextualitzar-ne o defensar-ne el contingut. Aquesta exposició podria comportar una afectació de la seva reputació o honorabilitat professional i generar conseqüències en la seva esfera personal que resulten desproporcionades en relació amb la utilitat pública de la dada sol·licitada.

A més, la identificació nominal de la persona autora no resulta necessària per assolir la finalitat de control de l'activitat administrativa perseguida per la normativa de transparència, que queda adequadament satisfeta informant que la persona autora formava part del cos d'advocacia de la Generalitat de Catalunya en el moment d'elaborar la nota. Per aquest motiu, no se'n faciliten el nom i els cognoms.

3. Sobre les instruccions internes o altres documents en relació amb aquesta nota

Pel que fa a les circulars, instruccions o criteris interns sol·licitats, cal assenyalar, en primer lloc, que aquesta tipologia de documentació pot tenir la consideració d'informació pública i, per tant, resultar accessible quan existeix efectivament i forma part dels elements utilitzats per l'Administració en l'exercici de les seves funcions.

Tanmateix, una vegada efectuades les comprovacions oportunes davant les unitats competents, s'ha constatat que no existeix cap circular, instrucció, directriu o document equivalent amb el contingut sol·licitat, ni tampoc cap document formalitzat que contingui criteris previs relatius al sentit, contingut o conclusió de la nota jurídica objecte de la sol·licitud.

En aquest sentit, cal tenir present que la nota jurídica esmentada constitueix una valoració tècnica emesa per una advocada de la Generalitat en exercici de les funcions d'assessorament jurídic atribuïdes per la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Precisament, el model institucional previst en aquesta norma es fonamenta en l'exercici autònom i independent de la funció consultiva i d'assessorament jurídic, de manera que els professionals dels serveis jurídics emeten els seus criteris i valoracions sota la seva responsabilitat tècnica i jurídica i amb autonomia de criteri, sense estar sotmesos a instruccions materials relatives al contingut concret de les conclusions jurídiques adoptades.

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

No consta, per tant, cap procés formalitzat de validació, supervisió o emissió d'instruccions sobre el criteri jurídic contingut en la nota, ni tampoc cap documentació estructurada que permeti identificar directrius internes relatives al seu contingut.

La doctrina en matèria de transparència ha assenyalat reiteradament que el dret d'accés recau sobre informació pública existent i disponible, però no obliga l'Administració a crear informació nova, elaborar relats explicatius inexistents ni reconstruir artificialment processos interns a partir de documentació auxiliar dispersa o accessòria.

En conseqüència, atès que no consta l'existència de circulars, instruccions o directrius amb el contingut sol·licitat, no és possible facilitar la informació requerida. Tampoc no consta cap altre informe que contempli, com s'inclou en la sol·licitud, la jerarquia de l'article 18.1 de la Llei 1/1998 respecte als topònims que no segueixen la normativa lingüística de l'IEC.

4. Sobre els correus electrònics

Inadmissió parcial per tractar-se de documentació auxiliar o de suport

Pel que fa als correus electrònics sol·licitats, escau inadmetre aquesta part de la sol·licitud d'accés d'acord amb l'article 29.1.a de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en relació amb l'article 65 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, en tractar-se de documentació auxiliar o de suport.

La doctrina en matèria de transparència ha assenyalat reiteradament que el caràcter auxiliar o de suport d'una documentació no depèn exclusivament del seu format o denominació formal, sinó de la seva naturalesa real i de la funció que desenvolupa en el procés de presa de decisions públiques.

En aquest sentit, poden tenir la consideració de documentació auxiliar les comunicacions internes, intercanvis preparatoris o mecanismes de coordinació administrativa que no constitueixen tràmits procedimentals ni incorporen elements decisius determinants de la resolució final.

La doctrina dels òrgans de garantia també estableix que, quan un correu electrònic incorpora criteris essencials per comprendre la decisió administrativa adoptada o constitueix materialment la *ratio decidendi* de l'actuació pública, no pot ser considerat auxiliar i resta subjecte al dret d'accés.

Tanmateix, en el present supòsit, una vegada efectuades les comprovacions oportunes, s'ha constatat que no existeix cap correu electrònic amb contingut decisori autònom, ni cap comunicació interna que contingui instruccions, ordres o directrius determinants de la conclusió jurídica adoptada.

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Generalitat
de Catalunya

Els únics correus electrònics existents tenen caràcter merament accessori o instrumental i responen a simples funcions de coordinació o transmissió interna d'informació, sense incidència material rellevant en el procés decisori ni incorporació a la motivació de la resolució final.

En aquest sentit, cal recordar que la nota jurídica a què es refereix la sol·licitud constitueix una valoració jurídica emesa per un advocat o advocada de la Generalitat en exercici de les funcions d'assessorament jurídic que li atribueix la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Precisament, el model organitzatiu previst a la Llei 7/1996 es fonamenta en l'exercici independent de la funció consultiva i d'assessorament jurídic, d'acord amb criteris estrictament tècnics i jurídics, la qual cosa comporta que els professionals dels serveis jurídics actuen sota el principi d'autonomia de criteri en l'emissió dels seus informes, notes i valoracions jurídiques.

Per aquest motiu, la conclusió jurídica continguda en la nota respon exclusivament al criteri professional del seu autor o autora, que n'assumeix íntegrament el contingut, la motivació i les conclusions, sense que consti l'existència d'instruccions, ordres o directrius prèvies vehiculades mitjançant correus electrònics o altres comunicacions internes relatives al sentit o contingut de la valoració jurídica efectuada.

Així doncs, atès que els correus electrònics identificats no incorporen contingut essencial per comprendre la decisió adoptada ni tenen transcendència autònoma des de la perspectiva de la rendició de comptes o del control de l'activitat pública, mantenen la naturalesa de documentació auxiliar o de suport prevista a l'article 29.1.a de la Llei 19/2014.

En conseqüència, escau inadmetre aquesta part de la sol·licitud d'accés.

5. Sobre la consulta formulada per la Secretaria de Política Lingüística el 17 de febrer del 2023

La nota que és objecte de la sol·licitud va ser emesa per l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura el febrer del 2013 arran d'una consulta tramesa per la Secretaria de Política Lingüística. La sol·licitud inclou la petició de l'escrit de consulta que va originar aquesta nota per verificar els termes exactes en què es va plantejar la qüestió; cal estimar aquesta part de la sol·licitud, per la qual cosa es transcriu la part d'aquest escrit de consulta en què entre altres qüestions s'incloïa aquesta referida concretament al cas objecte de la sol·licitud:

> "En segon lloc, us volem exposar el cas de deu noms de municipis de Catalunya que presenten una denominació que no segueix la normativa lingüística de l'IEC, però, en canvi, tenen caràcter oficial. El Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

Pàgina 4 de 8

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

conté tant la forma oficial, marcada amb un asterisc, com la normativa, i en usos no oficials recomana fer servir sempre la forma normativa, és a dir, la forma correcta lingüísticament. Podeu consultar els deu topònims aquí. Paral·lelament tenim la Llei 8/1991, de 3 de maig (DOGC 1440, del 8), sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans que, en l'article 2 estableix que "L'ús lingüístic dels òrgans de l'Administració de la Generalitat, de les corporacions locals, de l'Administració de l'Estat a Catalunya i de les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que depenen de les esmentades administracions ha de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans." El canvi o modificació del nom oficial dels municipis, però, té un procediment previst a l'article 31 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, de la Presidència de la Generalitat, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i als articles 2-6 del Decret 139/2007, de 26 de juny, pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya. Aquest Decret indica que el Govern, a proposta del conseller o la consellera competent en matèria d'Administració local i amb l'informe previ favorable de l'IEC, pot proposar als municipis les rectificacions de nom que consideri convenients, quan la denominació del municipi no s'adigui amb la toponímia catalana, hi hagi incorreccions lingüístiques o hi pugui haver confusió amb la denominació d'un altre municipi, però que la decisió la pren, en última instància, l'ajuntament. Sembla que aquesta llei col·lideix, en algun punt, amb la de l'autoritat lingüística de l'nstitut d'Estudis Catalans. Hi hauria alguna manera de poder impulsar la rectificació dels topònims no normatius emparats amb la llei de l'IEC? “

Per tot això exposat,

Resolc

1. Estimar parcialment la sol·licitud d’accés a la informació pública pel que fa a la identificació de la persona autora de la nota/informe determinant de la resolució de referència i per la tramesa de la consulta que va originar la nota.

— Si no esteu d’acord amb aquesta comunicació disposeu de tres òrgans als quals podeu presentar un escrit (no podeu recórrer a més d’un òrgan a la vegada):

a) **Secretaria General del departament de Política Lingüística**. És el mateix òrgan que ha resolt la sol·licitud, i hi podeu presentar un recurs administratiu gratuït anomenat ***recurs de reposició***, en el termini **d’un mes,** a partir de l’endemà de la data de notificació de la resolució.[2]

b) **Comissió de Garantia del Dret d’Accés a la Informació Pública** (**GAIP**). És un òrgan independent que garanteix el compliment del dret d’accés a la informació

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

pública, i hi podeu presentar una **reclamació** gratuïta, en el termini **d'un mes**, a partir de l'endemà de la data de notificació de la resolució.[3]

c) **Tribunal Superior de Justícia de Catalunya**. Podeu presentar un recurs judicial anomenat ***recurs contenciós administratiu***, en el termini de **dos mesos**, a partir de l'endemà de la data de notificació de la resolució.[4] Heu de tenir en compte que cal l'assistència d'un advocat o advocada.

Secretari general del Departament de Política Lingüística

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Com presentar un recurs o una reclamació

Termini per presentar l'escrit

Un mes (excepte el recurs al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que són **dos mesos**).

Per exemple, si voleu fer una reclamació a la GAIP i heu rebut la resolució el dia 23, teniu fins al dia 23 del mes següent, inclòs.

Disposeu de tres opcions (no podeu presentar més d'un escrit a la vegada):

a) **Recurs al Departament de Política Lingüística (recurs de reposició)**. Podeu fer servir aquest model d'escrit.[5] Presenteu-lo de manera presencial,* o a través de l'Àrea privada[6] de la Seu electrònica de la Generalitat:

1r Accediu-hi amb un certificat digital[7] o l'idCAT Mòbil,[8] o amb el codi (ID) i el DNI/NIF.

2n A l'apartat Tràmits i gestions, cliqueu a l'expedient corresponent.

3r A l'apartat Documentació, adjunteu-hi el recurs.

b) **Reclamació a la GAIP**. Podeu fer la reclamació per internet, a través de Tràmits gencat.[9] Aquí també podeu descarregar-vos el formulari i presentar-lo de manera presencial.*

c) **Recurs al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (recurs contenciós administratiu)**. Demaneu l'assistència legal d'un advocat o advocada per presentar el recurs.

Si teniu dificultats en la tramitació per internet, accediu al web de suport a la tramitació.[10]

* Si sou un particular i voleu presentar l'escrit **presencialment**, redacteu-lo, signeu-lo manualment i registreu-lo en qualsevol oficina de registre.[11] Si teniu dificultats, contacteu amb una oficina de suport a la tramitació[12] i us ajudaran a fer el tràmit.

Termini de resposta a l'escrit i accions posteriors de reclamació

Recurs de reposició: **un mes**	Reclamació a la GAIP: **dos mesos**	Recurs contenciós administratiu: **termini màxim no fixat**

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Generalitat
de Catalunya

Com demanar ajuda o informació

A internet	Per telèfon	Per escrit	Presencialment
Transparència gencat[13]	012 o 93 567 35 67 Telèfon de la Unitat d'Informació	Formulari de contacte[14]	Oficines d'atenció ciutadana[15]

1. Article 73 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/d/2021/02/09/8#1808923).
2. Article 38 de la Llei 19/2014 (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2014/12/29/19#1398455), article 77 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2010/08/03/26), i articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (portaljuridic.gencat.cat/eli/es/l/2015/10/01/39).
3. Article 42 de la Llei 19/2014 (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2014/12/29/19#1398495).
4. Articles 10.1.*a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (portaljuridic.gencat.cat/eli/es/l/1998/07/13/29).
5. gen.cat/formularipeticiogenerica.
6. gen.cat/areaprivada.
7. gen.cat/identificaciodigital.
8. gen.cat/idcatmobil.
9. gen.cat/reclamaciogaip.
10. gen.cat/suporttramitacio.
11. gen.cat/oac.
12. gen.cat/oac.
13. gen.cat/dretacces.
14. ovt.gencat.cat/gsitfc/AppJava/generic/congxsGeneric.do?webFormId=391&set-locale=ca_ES&topicLevel1.id=500&topicLevel2.id=21463&&topicLevel3.id=25390.
15. gen.cat/oac.

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0405KJHZRJHPD1G6BFN0VC95K1ORDHVO

Data creació còpia:
12/06/2026 11:38:54

DOCUMENT 2

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Secretaria General
Assessoria Jurídica

Ref: JU94_K400_006_23

Nota relativa a la consulta plantejada per la Secretaria de Política Lingüística en relació amb la denominació de 10 topònims que no segueixen la normativa lingüística de l'IEC.

El 17 de febrer de 2023 la Secretaria de Política Lingüística ha tramès una consulta relativa a la denominació de 10 municipis que incompleixen la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, però malgrat això, aquestes denominacions són oficials i estan publicades al *Nomeclàtor oficial de toponímia major de Catalunya.*

Aquests municipis són els següents: Cabacés, Capmany, Castell-Platja d'Aro, Figaró-Montmany, Lladó, Massanes, Navàs, Rialp, Torrelavit i Forallac.

Concretament, es demana si és possible impulsar la rectificació dels topònims no normatius emparats amb la Llei que regula l'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

Per poder donar resposta a la qüestió plantejada, cal fer esment a la normativa següent:

- Llei orgànica 6/2006, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

L'article 151.b) estableix que correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional que estableixen els articles 140 i 141 de la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas la creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials.

- Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.

L'article 18 disposa que la determinació de la denominació dels municipis i de les comarques es regeix per la legislació de règim local. Així, correspon als ajuntaments la denominació del nom de les vies urbanes i dels nuclis de població de tota mena, i correspon al Govern de la Generalitat la determinació dels altres topònims de Catalunya. Aquestes denominacions són les legals a tots els efectes i la retolació s'hi ha d'acordar.

L'article 18.3 estableix que correspon al Govern de la Generalitat l'aprovació de tota mena de topònims, llevat de vies urbanes i nuclis de població, que correspon als ajuntaments. Per tal que els topònims, com també les denominacions oficials que prenen l'origen en un topònim, tinguin caràcter oficial, cal l'aprovació del Govern.

- Llei 8/1991, de 3 de maig, sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans

L'article 2 estableix que l'ús lingüístic dels òrgans de l'Administració de la Generalitat, de les Corporacions Locals, de l'administració de l'Estat a Catalunya i de les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que depenen de les esmentades administracions han de respectar la normativa establerta per l'IEC.

- Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

L'article 30.1 disposa que la denominació d'un municipi només es pot canviar si així ho acorda el seu ajuntament i per mitjà del procediment establert per l'article 31.

L'article 30.2 estableix que el Govern de la Generalitat, a proposta del conseller o consellera de Governació i Relacions Institucionals, pot proposar als municipis les rectificacions de nom que consideri convenients.

L'article 31.1 preveu que l'acord de canvi de denominació d'un municipi ha d'ésser adoptat pel ple de l'ajuntament i requereix el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació. Abans de l'adopció de l'acord municipal, s'ha d'obrir informació pública per un termini mínim de trenta dies.

L'article 31.2 assenyala que l'acord municipal ha d'ésser tramès al departament competent en matèria d'Administració local.

L'article 31.3 disposa que si la nova denominació acordada per l'ajuntament és susceptible d'ésser confosa amb la d'un altre municipi o conté incorreccions lingüístiques o no s'adiu amb la toponímia catalana, correspon al Govern, a proposta del departament competent en matèria d'Administració local, la resolució definitiva sobre el canvi de nom, amb audiència prèvia del municipi interessat. A aquests efectes, el departament pot sol·licitar l'informe de l'Institut d'Estudis Catalans.

L'article 31.4 exposa que si en el termini de tres mesos el Govern de la Generalitat no hi formula oposició, l'acord municipal s'ha de considerar com a definitiu i executiu.

- Decret 139/2007, de 26 de juny, pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya.

L'article 1 estableix que el nom oficial dels municipis de Catalunya és el que figura inscrit en el Registre d'ens locals de Catalunya.

L'article 2 disposa que la denominació d'un municipi només es pot canviar si així ho acorda el seu ajuntament mitjançant el procediment establert a l'article 31 del Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, que desenvolupa aquest Decret.

L'IEC ha de prestar als ajuntaments interessats que ho sol·licitin en cada cas l'assistència i la col·laboració necessàries per tal d'elaborar la proposta de nova denominació.

L'acord de canvi de denominació d'un municipi ha de ser adoptat pel ple de l'ajuntament amb el quòrum de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres, prèvia informació pública de l'acord per un termini de 30 dies.

En el termini de 15 dies comptats des de l'endemà de la seva adopció, l'acord s'ha de trametre al Departament de Governació i Administracions Públiques.

L'article 3 preveu que el Departament de Governació i Administracions Públiques ha de trametre l'acord municipal a l'IEC per tal que emeti informe, en el termini de dos mesos, sobre la denominació proposada per l'ajuntament.

L'IEC s'ha de pronunciar sobre si la nova denominació s'adiu amb la toponímia catalana, hi ha incorreccions lingüístiques o pot haver-hi confusió amb la denominació d'un altre municipi. Si en el termini assenyalat no ha estat emès l'informe, aquest s'ha d'entendre en sentit favorable i es poden prosseguir les actuacions.

Aquest informe no és preceptiu quan la proposta de nova denominació acordada per l'ajuntament s'adeqüi al criteri expressat per l'IEC en un informe anterior.

L'article 4.2 assenyala que si l'informe emès per l'Institut d'Estudis Catalans és desfavorable a la denominació acordada per l'ajuntament, el Departament de Governació i Administracions Públiques l'ha de fer arribar al municipi interessat per tal que es pronunciï sobre la proposta en el termini de tres mesos.

4.3 El nou acord municipal s'adoptarà per majoria absoluta i requerirà la informació pública prèvia per un termini de 30 dies. Aquest acord s'ha de trametre al Departament de Governació i Administracions Públiques en el termini de 15 dies a comptar de l'endemà de la seva adopció.

4.4 En cas que el municipi no es pronunciï dins del termini legalment establert s'entén que l'ajuntament desisteix del procediment i el Departament de Governació i Administracions Públiques ha d'arxivar l'expedient.

4.5 Si el nou acord municipal s'adiu amb el pronunciament de l'informe de l'IEC, cal entendre que aquest acord és definitiu i executiu, i es dictarà la resolució acreditativa a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article.

4.6 Si el nou acord municipal no s'adiu amb el pronunciament de l'IEC, el Govern de la Generalitat, a proposta del conseller o la consellera de Governació i Administracions Públiques, ha d'adoptar la resolució definitiva de l'expedient, amb l'audiència prèvia del municipi interessat, en el termini de tres mesos a comptar de l'endemà de la recepció de l'esmentat acord. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat la resolució, l'acord municipal de canvi de nom esdevindrà definitiu.

L'article 5.1 estableix que el Govern, a proposta del conseller o la consellera de Governació i Administracions Públiques i amb l'informe previ favorable de l'Institut d'Estudis Catalans, pot proposar als municipis les rectificacions de nom que consideri convenients, quan la denominació del municipi no s'adigui amb la toponímia catalana, hi hagi incorreccions lingüístiques o pugui haver-hi confusió amb la denominació d'un altre municipi.

L'article 5.2 disposa que el municipi, dins el termini màxim de tres mesos, ha de sotmetre la proposta de rectificació a informació pública per un termini de 30 dies i s'ha de pronunciar sobre aquesta, mitjançant l'adopció d'un acord per majoria absoluta del nombre legal dels seus membres.

Així mateix, l'article 5.3 exposa que aquest acord s'ha de trametre al Departament de Governació i Administracions Públiques en el termini de 15 dies a comptar de l'endemà de la seva adopció.

L'article 6.1 especifica que en el cas que l'acord municipal sigui favorable a la proposta de canvi de nom realitzada, el conseller o la consellera de Governació i Administracions Públiques ha de dictar una resolució que acrediti el canvi de nom.

L'article 6.2 estableix que en el supòsit que, efectuat el tràmit d'informació pública que preveu l'article anterior, transcorri el termini de tres mesos sense que l'ajuntament adopti cap acord exprés, s'ha d'entendre denegada la proposta de rectificació de nom.

Finalment, l'article 6.3 disposa que en el supòsit que l'ajuntament adopti un acord desfavorable o no es pronunciï dins el termini establert en l'apartat anterior el Departament de Governació i Administracions Públiques ha d'arxivar l'expedient.

<u>- Decret 133/2020, de 17 de novembre, sobre l'establiment i l'ús de la toponímia i sobre la Comissió de Toponímia.</u>

L'article 1.2 estableix que s'exclou de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret la determinació de la denominació dels municipis, de les comarques, de les vies urbanes i dels nuclis de població, que es regeix per la legislació de règim local i, en aquests supòsits, no s'aplica el procediment que estableix l'article 9.

L'article 3 disposa que el *Nomenclàtor oficial de toponímia de Catalunya* és el catàleg de formes toponímiques de Catalunya aprovades pel Govern de la Generalitat i per les entitats locals competents, amb la informació geogràfica i cartogràfica corresponent.

El *Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya*, va ser aprovat pel Govern el 22 de juliol de 2003 i modificat per l'Acord GOV/55/2009, de 24 de març de 2009 i per l'Acord GOV/74/2019.

Hi conté el corpus toponímic general, competència de la Generalitat, i també topònims de caràcter local, que hi apareixen amb cartografia de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya.

Conclusió:

En el cas que ens ocupa, es constata que el nom dels 10 municipis està inclòs tant en el Registre d'ens locals de Catalunya com en el *Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya*, amb la qual cosa, el nom d'aquests 10 municipis, tot i que incompleixin la normativa lingüística de l'IEC, és l'oficial.

Com hem assenyalat, les corporacions locals han de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans, d'acord amb la seva norma reguladora, però cal tenir en compte que els informes que emet l'Institut són preceptius, però en cap cas, vinculants.

Altrament, de la normativa que hem indicat, es constata que, tot i que el Govern, a proposta del conseller de Governació i Administracions Públiques, pugui proposar als municipis les rectificacions de nom que consideri convenients, la potestat per aprovar o modificar el nom d'un municipi correspon exclusivament al Ple de l'ajuntament, el qual ha d'aprovar un acord amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació municipal.

Finalment, en resposta a la qüestió plantejada relativa a la possible rectificació dels topònims no normatius, tenint en compte el que estableix la Llei 8/1991, de 3 de maig, sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, cal dir que no és possible perquè els seus informes no són vinculants i perquè, d'acord amb el que disposa l'article 30.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, la denominació d'un municipi només es pot canviar si així ho acorda el seu ajuntament i per mitjà del procediment establert per l'article 31.

DOCUMENT 3

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General d'Administració Local

Sr. Carles Prats Ferré

Benvolgut senyor,

Per indicació del conseller de la Presidència acuso la recepció del seu escrit del passat 3 de juliol, mitjançant el qual sol·liciteu, en nom i representació de la plataforma Cabassers.org, que es modifiquin en el Registre del sector públic local de Catalunya, diverses denominacions de municipis i nuclis de població que contenen incorreccions lingüístiques i, que, per tant, considereu que vulneren en la seva forma actualment inscrita l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.

En relació amb aquesta qüestió s'ha de tenir present que el Registre del sector públic local de Catalunya és un registre de caràcter públic, adscrit a la Direcció General d'Administració Local, en el qual s'han d'inscriure tots els ens locals de Catalunya, així com els seus ens dependents i altres ens adscrits o vinculats. La inscripció al Registre no té efectes constitutius per als ens que hi són inscrits i s'ha de realitzar sense perjudici de la inscripció en altres registres públics en els casos en què la legislació vigent ho exigeix.

El Registre del sector públic local de Catalunya s'organitza en seccions segons els tipus d'ens que s'hi han d'inscriure, d'acord amb l'Ordre GRI/280/2015, de 4 de setembre, d'organització del Registre del sector públic local de Catalunya, que determina, al seu torn, quines són les dades que han de constar en cadascuna de les seccions. En el full registral corresponent als municipis han de figurar, entre altres dades, la seva denominació i les entitats, els nuclis de població i disseminats que en formen part.

Respecte la sol·licitud que formuleu en el vostre escrit us faig avinent que la Direcció General d'Administració Local només pot inscriure directament en l'esmentat Registre les dades relatives als ens locals que hagin estat publicades en els butlletins i diaris oficials, en registres públics, les que s'acreditin per algun altre mitjà oficial o les que derivin d'un procediment tramitat per la Direcció General que afecti a alguna de les dades inscriptibles.

El Decret 139/2007, de 26 de juny, pel qual es regulen la denominació i els símbols dels ens locals de Catalunya estableix que el nom oficial dels municipis de Catalunya és el que figura inscrit en aquest Registre i regula alhora el procediment que s'ha de seguir per al canvi de denominació i de rectificació del nom. En aquest sentit, la determinació de la denominació dels municipis i de les entitats i nuclis de població es regeix per la legislació de règim local.

C/ del Foc, 57
Edifici A
08038 Barcelona
Tel. 93 857 40 00

Document signat digitalment per:
Francisco José Belver Vallès (11/07/2025 12:26 CEST)

D'acord amb l'exposat les denominacions dels municipis i de les entitats, nuclis de població i disseminats només es poden modificar en el Registre si deriven d'un procediment de canvi o rectificació de nom, d'acord amb el procediment reglamentàriament establert.

Finalment s'ha de posar de manifest que en el cas de les denominacions de topònims a les que fa esment en el seu escrit, no ens trobem davant topònims il·legals per contradir l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, sinó que es tracta de topònims oficials no normatius, que malgrat no seguir la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans o la tradició toponomàstica tenen caràcter oficial.

Atentament,

El director general

DOCUMENT 4

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Generalitat de Catalunya

Sol·licitud d'accés a la informació pública

Comunicació favorable d'accés parcial a la informació pública

Número d'expedient: PRE_2026_EXP_SIP001SOL2_00016817

Codi (ID): 5Y068G1FG

Informació que sol·liciteu: Toponímia oficial no normativa

Lliurament de la informació: mitjançant aquesta resolució i PDF adjunt.

Taxa: 0€

El dia 29/04/2026 vau presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública, la qual hem tramitat segons el procediment simplificat.[1]

Us lliurem la informació en el format que heu demanat PDF,

1. Antecedents

Aquesta sol·licitud es formula a continuació d'una petició anterior, del 3 de juliol del 2025, adreçada al Departament de la Presidència, en què el peticionari va demanar que es modifiquessin diverses denominacions de municipis en el Registre del sector públic local de Catalunya. En resposta a aquesta petició, el director general d'Administració Local va adreçar un escrit al peticionari, escrit sobre el qual es formulen dues peticions en la present sol·licitud d'accés a la informació pública.

Per altra banda, tot i que aquesta sol·licitud ha estat presentada al Departament de la Presidència, s'ha acordat que sigui el Departament de Política Lingüística qui l'atengui, per les raons que quedaran degudament exposades en la resposta a les qüestions que es plantegen en aquesta SAIP.

2. Sobre la primera de les qüestions: Còpia dels informes jurídics o dictàmens que serveixen de base legal per a la creació o el manteniment de la categoria jurídica de "topònim oficial no normatiu".

En relació amb aquesta qüestió, cal dir que l'escrit del director general d'Administració Local en què apareix l'expressió "topònims oficials no normatius" (sense que es pugui parlar en cap cas de cap "categoria jurídica" ni tampoc, per tant, de la creació o el manteniment d'aquesta categoria) és del juliol del 2025. El Departament de la Presidència, i concretament la DG d'Administració Local informa que no disposa de cap informe jurídic o dictamen que servís de base legal per redactar aquest escrit, tot i que precisa que sí que va tenir en compte la nota/informe jurídic que havia emès l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura el febrer del 2023 en relació amb aquest mateix tema. En aquest sentit, és en aquesta darrera nota en què en el primer paràgraf de les conclusions es fa referència al fet

C. del Portal Santa Madrona 6-8
08001 Barcelona
Tel. 93 567 35 67

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

03SO10M6VNXB5XOMBI65XONC1QZ7M5IY

Data creació còpia:
12/06/2026 12:21:31

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

que el nom d'aquests municipis, tot i incomplir la normativa de l'IEC, és l'oficial, punt en què, com estem dient, coincideixen aquests dos documents.

Aquesta és també la raó per la qual s'ha acordat que el Departament de Política Lingüística assumeixi la resposta a aquesta SAIP, tot i haver estat presentada inicialment al Departament de la Presidència.

En qualsevol cas, i tot i que com us hem dit el Departament de la Presidència no disposa de cap informe o dictamen que servís de base legal per a l'escrit del DG d'Administració Local, us adjuntem la nota/informe emès el febrer del 2023 per l'Assessoria Jurídica del Departament de Cultura per tal com, i com també us hem indicat, aquest document sí que es va tenir en compte per redactar aquest escrit.

3. Pel que fa a la segona de les qüestions: Identificació del precepte legal concret (article i llei) que, per sobre de l'art. 18.1 de la Llei 1/1998, permeti que una grafia que incompleix la normativa lingüística de l'IEC pugui antenir el caràcter d'oficial en el Registre del sector públic local de Catalunya.

Aquesta petició d'informació ha de ser inadmesa, d'acord amb el que disposa l'art. 29.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, amb relació a la inadmissió a tràmit de les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques.

En conseqüència, escau inadmetre aquesta part de la sol·licitud d'accés.

Resolc

1. Estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública pel que fa a la primera de les qüestions incloses en la present sol·licitud d'accés.

— Si no esteu d'acord amb aquesta comunicació, que substitueix la resolució favorable,[2] disposeu de tres òrgans als quals podeu presentar un escrit (no podeu recórrer a més d'un òrgan a la vegada):

a) **Secretaria General de Política Lingüística.** És el mateix òrgan que ha resolt la sol·licitud, i hi podeu presentar un recurs administratiu gratuït anomenat ***recurs de reposició***, en el termini **d'un mes,** a partir de l'endemà de la data de notificació de la resolució.[3]

b) **Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública** (**GAIP**). És un òrgan independent que garanteix el compliment del dret d'accés a la informació

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

03SO10M6VNXB5XOMBI65XONC1QZ7M5IY

Data creació còpia:
12/06/2026 12:21:31

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Generalitat
de Catalunya

pública, i hi podeu presentar una **reclamació** gratuïta, en el termini **d'un mes**, a partir de l'endemà de la data de notificació de la resolució.[4]

c) **Tribunal Superior de Justícia de Catalunya**. Podeu presentar un recurs judicial anomenat ***recurs contenciós administratiu***, en el termini de **dos mesos**, a partir de l'endemà de la data de notificació de la resolució.[5] Heu de tenir en compte que cal l'assistència d'un advocat o advocada.

Secretari general del Departament de Política Lingüística

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

03SO10M6VNXB5XOMBI65XONC1QZ7M5IY

Data creació còpia:
12/06/2026 12:21:31

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Generalitat de Catalunya

Com presentar un recurs o una reclamació

Termini per presentar l'escrit

Un mes (excepte el recurs al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que són **dos mesos**).

Per exemple, si voleu fer una reclamació a la GAIP i heu rebut la resolució el dia 23, teniu fins al dia 23 del mes següent, inclòs.

Disposeu de tres opcions (no podeu presentar més d'un escrit a la vegada):

a) **Recurs al Departament de Política Lingüística (recurs de reposició)**. Podeu fer servir aquest model d'escrit.[6] Presenteu-lo de manera presencial,* o a través de l'Àrea privada[7] de la Seu electrònica de la Generalitat:

1r Accediu-hi amb un certificat digital[8] o l'idCAT Mòbil,[9] o amb el codi (ID) i el DNI/NIF.

2n A l'apartat Tràmits i gestions, cliqueu a l'expedient corresponent.

3r A l'apartat Documentació, adjunteu-hi el recurs.

b) **Reclamació a la GAIP**. Podeu fer la reclamació per internet, a través de Tràmits gencat.[10] Aquí també podeu descarregar-vos el formulari i presentar-lo de manera presencial.*

c) **Recurs al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (recurs contenciós administratiu)**. Demaneu l'assistència legal d'un advocat o advocada per presentar el recurs.

Si teniu dificultats en la tramitació per internet, accediu al web de suport a la tramitació.[11]

* Si sou un particular i voleu presentar l'escrit **presencialment**, redacteu-lo, signeu-lo manualment i registreu-lo en qualsevol oficina de registre.[12] Si teniu dificultats, contacteu amb una oficina de suport a la tramitació[13] i us ajudaran a fer el tràmit.

Termini de resposta a l'escrit i accions posteriors de reclamació

Recurs de reposició: **un mes**	Reclamació a la GAIP: **dos mesos**	Recurs contenciós administratiu: **termini màxim no fixat**

Doc.original signat per: Joan Santanach Suñol 11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

03SO10M6VNXB5XOMBI65XONC1QZ7M5IY

Data creació còpia: 12/06/2026 12:21:31

GENERALITAT DE CATALUNYA (TRANSPARÈNCIA)

Generalitat
de Catalunya

Com demanar ajuda o informació

A internet	Per telèfon	Per escrit	Presencialment
Transparència gencat[14]	012 o 93 567 35 67 Telèfon de la Unitat d'Informació	Formulari de contacte[15]	Oficines d'atenció ciutadana[16]

1. Article 73 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/d/2021/02/09/8#1808923).
2. Article 34.8 de la Llei 19/2014 (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2014/12/29/19#1398468) i article 73.1 del Decret 8/2021 (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/d/2021/02/09/8#1808923).
3. Article 38 de la Llei 19/2014 (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2014/12/29/19#1398455), article 77 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2010/08/03/26), i articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (portaljuridic.gencat.cat/eli/es/l/2015/10/01/39).
4. Article 42 de la Llei 19/2014 (portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2014/12/29/19#1398495).
5. Articles 10.1.*a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (portaljuridic.gencat.cat/eli/es/l/1998/07/13/29).
6. gen.cat/formularipeticiogenerica.
7. gen.cat/areaprivada.
8. gen.cat/identificaciodigitalhttps://gen.cat/idcatcertificat.
9. gen.cat/idcatmobil.
10. gen.cat/reclamaciogaip.
11. gen.cat/suporttramitacio.
12. gen.cat/oac.
13. gen.cat/oac.
14. gen.cat/dretacces.
15. ovt.gencat.cat/qsitfc/AppJava/generic/conqxsGeneric.do?webFormId=391&set-locale=ca_ES&topicLevel1.id=500&topicLevel2.id=21463&&topicLevel3.id=25390.
16. gen.cat/oac.

Doc.original signat per:
Joan Santanach Suñol
11/06/2026

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 12/06/2029

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

03SO10M6VNXB5XOMBI65XONC1QZ7M5IY

Data creació còpia:
12/06/2026 12:21:31

DOCUMENT 5

Roj: **STS 6918/2001** - **ECLI:ES:TS:2001:6918**

Id Cendoj: **28079130032001100675**
Órgano: **Tribunal Supremo. Sala de lo Contencioso**
Sede: **Madrid**
Sección: **3**
Fecha: **19/09/2001**
Nº de Recurso: **7224/1994**
Nº de Resolución:
Procedimiento: **RECURSO CASACIÓN**
Ponente: **OSCAR GONZALEZ GONZALEZ**
Tipo de Resolución: **Sentencia**

SENTENCIA

En la Villa de Madrid, a diecinueve de Septiembre de dos mil uno.

En el recurso de casación nº 7.224/1994, interpuesto por el AYUNTAMIENTO DE LA CORUÑA, representado por el procurador don Gabriel Sánchez Malingre y asistido de letrado, contra la sentencia nº 607/1994, dictada por la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Galicia en fecha 28 de julio de 1994 y recaída en el recurso nº 5.073/1992, sobre denominación de término municipal; habiendo comparecido como partes recurridas la XUNTA DE GALICIA, representada por el procurado don Argimiro Vázquez Guillén y asistida de letrado, y la ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO, representada y dirigida por el Abogado del Estado.

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- En el proceso contencioso administrativo antes referido, la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Galicia dictó sentencia desestimando el recurso promovido por el AYUNTAMIENTO DE LA CORUÑA contra la resolución de fecha 15 de octubre de 1992, del Subsecretario, por delegación del Ministro para las Administraciones Públicas, desestimatoria del recurso de alzada formulado contra resolución de la Dirección General de Régimen Jurídico de dicho Ministerio de fecha 5 de junio anterior, sobre inscripción del indicado Ayuntamiento con la denominación de "A Coruña".

SEGUNDO.- Notificada dicha sentencia a las partes, por dicho Ayuntamiento se presentó escrito preparando recurso de casación, el cual fue tenido por preparado en providencia de la Sala de instancia de fecha 23 de septiembre de 1994, al tiempo que ordenó remitir las actuaciones al Tribunal Supremo, previo emplazamiento de los litigantes.

TERCERO.- Emplazadas las partes, el AYUNTAMIENTO DE LA CORUÑA compareció en tiempo y forma ante este Tribunal Supremo, y formuló en fecha 10 de noviembre de 1994 el escrito de interposición del recurso de casación, en el cual expuso, al amparo del apartado 4º del artículo 95.1 de la Ley de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa, los motivos de casación en relación con:

1) Artículo 39.2 y párrafo 4 de la Ley de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa de 1956.

2) Artículo 83.2 de la misma Ley Jurisdiccional.

3) Artículo 140 de la Constitución española.

4) Decreto 146/1984, de 27 de diciembre, por aplicación indebida.

5) Artículos 109 y 110 de la Ley de Procedimiento Administrativo de 1958, y artículos 102 y 103 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre.

6) Artículos 47.1.c) de la citada Ley de Procedimiento Administrativo y 62.1.e) de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre.

Terminando por suplicar sentencia por la que se estime el recurso de casación interpuesto por los motivos que constan, casando y revocando la sentencia recurrida, y anulando las resoluciones impugnadas en las instancia, con orden de cancelar la inscripción efectuada en el Registro de Entidades Locales, por resolución de 5 de junio de 1992.

Mediante primer otrosí solicitó a la Sala el planteamiento de la cuestión de inconstitucionalidad de la Ley 3/1983, de 15 de junio, de la Junta de Galicia, en cuanto regula la normalización lingüística en Galicia de los nombres de los municipios, sin intervención de los mismos, por depender el fallo que se dicte de la resolución que recaiga del Tribunal Constitucional.

CUARTO.- El recurso de casación fue admitido por providencia de la Sala de fecha 11 de noviembre de 1996, en la cual se ordenó también entregar copia del escrito de formalización del recurso a las partes comparecidas como recurridas, a fin de que en el plazo de treinta días pudieran oponerse al recurso.

QUINTO.- Por el Abogado del Estado, en representación de la ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO, se presentó escrito de oposición de fecha 16 de diciembre de 1996, en el que expuso los razonamientos que creyó oportunos y solicitó se dictara sentencia desestimando el recurso de casación y confirmando la recurrida y los actos administrativos originariamente impugnados.

SEXTO.- En fecha 18 de diciembre de 1996 se presentó escrito por la representación de la XUNTA DE GALICIA, en el cual, tras la exposición de las consideraciones estimadas pertinentes, dicha Administración solicitó se declare no haber lugar al recurso, con imposición de las costas al recurrente.

SÉPTIMO.- Por providencia de fecha 18 de junio de 2001, se señaló para la votación y fallo de este recurso de casación el día 12 de septiembre del corriente, en que tuvo lugar.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- En esta casación se recurre la sentencia de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Galicia, en virtud de la cual se desestimó el recurso formulado contra resolución del Ministerio para las Administraciones Públicas que inscribió al Ayuntamiento de "A CORUÑA" con esta denominación.

Para el Tribunal de instancia el acto recurrido es "una mera toma de razón o un simple acto de constatación" del cambio de denominación efectuado por el Decreto gallego 146/1984, de 27 de septiembre, en relación con tal municipio, que anteriormente aparecía inscrito como "LA CORUÑA". Frente a ello, según la Sala "a quo", resulta inviable la pretendida impugnación del mencionado Decreto a través del recurso contra el acto de la Administración estatal.

SEGUNDO.- Antes de entrar en el examen particularizado de cada uno de los motivos de casación invocados por el recurrente en su escrito de interposición del recurso, conviene hacer algunas consideraciones que van a servir de punto de partida para la ulterior resolución de aquellos.

I.- El artículo 3.2 de la Constitución dispone, respecto de las lenguas distintas del castellano, que "serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos". Es por eso que la sentencia del Tribunal Constitucional 82/1986, de 26 de junio, tiene declarado que "el artículo 3.2 de la Constitución de 1978 remite la regulación de la oficialidad de las lenguas españolas distintas del castellano a los Estatutos de Autonomía de las respectivas Comunidades Autónomas y, sobre la base de éstos, a sus correspondientes órganos competentes, con el límite que pueda proceder de reservas constitucionales expresas. Los Estatutos contienen, de esta suerte, mandatos a las correspondientes instituciones autonómicas para regular la cooficialidad de las lenguas propias de las respectivas Comunidades Autónomas".

Por ello, el artículo 5.3 del Estatuto de Galicia establece que "los poderes públicos garantizarán el uso normal y oficial de los dos idiomas y potenciarán la utilización del gallego en todos los órdenes de la vida pública, cultural e informativa, y dispondrán los medios necesarios para facilitar su conocimiento".

II.- En el aspecto concreto de los topónimos, la sentencia constitucional de 21 de diciembre de 1989 expresa que "la aprobación de la alteración o cambio de nombre de los municipios es típica competencia de ejecución en materia de régimen local que, con arreglo al marco constitucional de distribución de competencias, los Estatutos de Galicia y de Cataluña atribuyen a sus respectivas Comunidades Autónomas".

La Ley 3/1983, de 15 de junio, del Parlamento gallego, sobre normalización lingüística en Galicia, no es sino el desarrollo de esta competencia, por lo que su constitucionalidad, en el aspecto concreto que aquí se examina,

está fuera de toda duda pese a lo alegado en contra por el recurrente, lo que libera a esta sala de plantear la cuestión al Tribunal Constitucional.

Su artículo 10 establece que "los topónimos de Galicia tendrán como única forma oficial la gallega", y añade que "corresponde a la Junta de Galicia la determinación de los nombres oficiales de los municipios, de los territorios, de los núcleos de población, de las vías de comunicación interurbanas y de los topónimos de Galicia". En este mismo sentido, el Decreto territorial 132/1984, de 6 de septiembre, que regula el procedimiento para la fijación o recuperación de la toponimia gallega, señala en su artículo 2º.1 que "corresponde a la Junta de Galicia la determinación, por medio de Decreto, de los nombres oficiales de los municipios y de sus capitales, de las parroquias y de las comarcas".

Por último, el Decreto gallego 146/1984, que fija el nombre de "A CORUÑA", para el municipio antes denominado "LA CORUÑA", está dictado en el ejercicio de una legítima competencia, a la que se ha llegado a través del escalonado examen de la anterior normativa, que mediante el sistema de sucesivas habilitaciones, que van desde la cúspide de la pirámide hacia su base, justifica sobradamente el ejercicio competencial. Así lo ha reconocido la Ley estatal 2/1998, de 3 de marzo, cuyo artículo 1º dispone que "la actual provincia de La Coruña se denominará oficialmente A Coruña, en concordancia con el nombre oficial A Coruña que tiene reconocida su capitalidad"; y la sentencia de esta Sala de 25 de septiembre de 2000 lo viene a afirmar, cuando señala que la declaración del gallego como lengua propia de Galicia "justifica, en primer lugar, que los topónimos de Galicia tengan como única forma oficial la gallega, corespondiendo a la Xunta de Galicia la determinación de los nombres oficiales de los municipios que serán los legales a todos los efectos (art. 10 de la Ley del Parlamento de Galicia 3/1983, de 15 de junio)".

III.- Radicada, por tanto, la competencia para determinar el nombre de los municipios gallegos en el supremo órgano de gobierno de dicha Comunidad Autónoma, este orden competencial no puede ser subvertido.

El Registro de Entidades Locales, en cuanto registro público, no tiene facultades decisorias en materia de topónimos, pues, según resulta de su propio régimen, contenido en el Real Decreto 382/1986, de 10 de febrero, sus funciones se refieren a la inscripción registral de los entes locales, siendo el objeto de la inscripción, entre otros datos, la "denominación" -artículo 3, apartados A), a)-, y ésta no puede ser otra que la que le haya otorgado el órgano competente, en este caso, la Junta de Galicia.

Su función, en ningún supuesto, es de control, sino, como acertadamente señala la sentencia recurrida, de mera constancia o toma de razón, debiendo imperativamente practicar la inscripción, salvo que se observe falta o insuficiencia de algunos datos -artículo 8-.

Así lo viene a indicar la sentencia del Tribunal Constitucional 214/1989, de 21 de diciembre, que al examinar la constitucionalidad del artículo 14.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, de Bases del Régimen Local, sobre la inscripción en el Registro del cambio de denominación, expresó que "la norma sólo condiciona el carácter oficial del cambio decidido por el poder público competente, lo cual es razonable para garantizar la seguridad jurídica; no correspondiendo ya al Estado la aprobación de los referidos cambios, el propio interés general supraautonómico en que esos cambios o alteraciones sean conocidos con carácter general, justifica plenamente la previsión cuestionada, que no supone control del Estado, sino un medio de garantizar esa necesaria publicidad en todo el territorio por medio de la inscripción del cambio de nombre en el correspondiente registro estatal y de su publicación en el BOE".

TERCERO.- Con estas premisas el recurso de casación no puede prosperar. Aun considerando que la impugnación presentada por el Ayuntamiento se incardine en el supuesto del recurso indirecto contra reglamentos, previsto en el artículo 39.2 de la Ley Jurisdiccional, la legalidad del Decreto 146/1984 no puede ahora cuestionarse, pues, sobre lo ya expuesto en materia de competencia de la Junta de Galicia para la modificación del nombre, los demás vicios que se atribuyen a dicho Decreto deben rechazarse: tanto por las razones que a continuación se expondrán, como por ya haber resuelto esta Sala en sentido afirmativo la obligatoriedad del uso por el Ayuntamiento del nombre de "A CORUÑA" en la sentencia de 25 de septiembre de 2000, dictada en el recurso 7.249/1994, en el que fue parte dicho Ayuntamiento ahora recurrente, con posibilidad de realizar todas las alegaciones que al presente efectúa, sentencia que no puede ser alterada.

I.- En primer lugar, se habla de desviación de poder con fundamento en que la finalidad del Decreto gallego 146/1984 era dar una relación de los nombres oficiales de los Ayuntamientos en que existan Notarías, pero no la de cambiar las denominaciones de éstos.

Para refutar este motivo basta remitirse al preámbulo del Decreto impugnado en el que se expresa que se trata de cumplir el mandato contenido en el artículo 10 de la Ley 3/1983, de dar forma gallega a los topónimos de Galicia. Nada impide que en el mismo Decreto se pretenda lograr a la vez dos o más objetivos, bien con carácter principal, bien con carácter accesorio el uno del otro, pues resulta además lógico que, si se han de relacionar

las distintas circunscripciones notariales, se aproveche la oportunidad de hacerlo con la denominación que la Junta de Galicia considera apropiada a la toponimia gallega.

II.- En segundo término, se aduce que se ha lesionado la autonomía local, al sustraer al Ayuntamiento una competencia que le viene atribuida por la Constitución, la Ley de Bases del Régimen Local y la Carta Europea de Autonomía Local, lo que se ha efectuado, además, sin darle intervención en el procedimiento.

Ya se ha razonado anteriormente de forma suficiente que la competencia de que se trata viene conferida a la Comunidad Autónoma de Galicia, en virtud del reparto competencial establecido en la Constitución y en el Estatuto gallego. Esta Sala en su sentencia de 25 de septiembre de 2000 indicó que "tales previsiones legales no son contrarias a la autonomía municipal en su aspecto de autoorganización, pues como ha tenido ocasión de reiterar esta Sala (SSTS 21 de septiembre y 13 de octubre de 1998), la normalización lingüística de una lengua o idioma cooficial entra en el ámbito o esfera de intereses de la comunidad local, pero excede de ella para afectar, de modo prioritario a los de la Comunidad Autónoma que tiene atribuida la específica competencia lingüística. Así pues, el cumplimiento y ejecución in género de la normativa lingüística de la Comunidad Autónoma vincula también a los entes locales".

Pero es que además, en el caso concreto que se examina, la actuación de la Junta de Galicia es meramente automática y responde al mandato impuesto por el artículo 10 de la Ley 3/1983, de tal manera que si conforme a dicho precepto "los topónimos de Galicia tendrán como única forma oficial la gallega", el Decreto se limita a traducir a esta lengua vernácula el nombre castellano, con lo que el requisito establecido en el artículo 13.1 de la Ley de Bases del Régimen Local para el supuesto de alteración no tiene sentido en este caso concreto; máxime, cuando no se discute si la traducción ha sido o no correcta y cuando la Ley estatal 2/1998, de 3 de marzo, sobre cambio de denominación de las provincias de La Coruña y Orense, expresa en su exposición de motivos que "estas denominaciones de A Coruña (...) aparecen ya escritas de esta forma en documentos que datan del siglo XIII, lo que supone un claro refrendo a la argumentación de que aquellas responden a una realidad lingüística, histórica e incluso tradicional".

Por otra parte, bien se considere tal adaptación como una disposición general, bien como un simple acto administrativo, la conclusión sería la misma en relación con la falta de audiencia ante el Registro de Entidades Locales. Como han puesto de relieve las sentencias de esta Sala de 20 de junio de 1996, 31 de enero, (dos), 3 de febrero de 1997 y 13 de noviembre de 2000, "la audiencia prevista en el artículo 130.4 de la Ley de Procedimiento Administrativo de 1958 viene referida no a las Administraciones Públicas, sino a los particulares, como aparece claramente reflejado tanto en el artículo 105 de la Constitución como en el propio artículo 130.4; cuando en el primero se hace referencia a audiencia de los ciudadanos a través de organizaciones o asociaciones pone de relieve que lo que se pretende no es la intervención de una Administración Pública en la elaboración de las disposiciones de carácter general de otra Administración, sino la participación de los ciudadanos a través de sus organizaciones representativas, asociaciones o colegios profesionales". Por otra parte, sería una omisión meramente formal que no le ha producido indefensión, al haber dispuesto de los mecanismos de defensa de sus derechos e intereses, que ha podido ejercitar a través de los medios impugnatorios correspondientes.

A las anteriores conclusiones no se oponen las sentencias de esta Sala de 19 de diciembre de 1990 y de 20 de febrero de 1998, al no contemplar la primera los supuestos de Comunidades con lengua propia, y responder la segunda a un supuesto en que se había producido una verdadera alteración de los topónimos examinados.

CUARTO.- Al no estimarse los motivos de casación invocados, procede, de conformidad con el artículo 102.3 de la Ley Jurisdiccional de 1956, declarar no haber lugar al recurso con imposición de las costas al recurrente.

En atención a todo lo expuesto, en nombre de Su Majestad EL REY,

FALLAMOS

Que declaramos no haber lugar y, por lo tanto, DESESTIMAMOS el presente recurso de casación nº 7.224/1994, interpuesto por el AYUNTAMIENTO DE LA CORUÑA contra la sentencia nº 607/1994, dictada por la Sala de lo Contencioso- Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Galicia en fecha 28 de julio de 1994 y recaída en el recurso nº 5.073/1992; con condena a la parte actora en las costas del mismo.

Así por esta nuestra sentencia, que deberá insertarse por el Consejo General del Poder Judicial en la publicación oficial de jurisprudencia de este Tribunal Supremo, definitivamente juzgando , lo pronunciamos, mandamos y firmamos .- Fernando Ledesma Bartret.- Óscar González González.- Segundo Menéndez Pérez.- Manuel Campos Sánchez-Bordona.- Francisco Trujillo Mamely.- Fernando Cid Fontán.- Rubricado.- PUBLICACIÓN.- Leída y publicada fue la anterior sentencia en el mismo día de su fecha por el Magistrado

Ponente Excmo. Sr. D. ÓSCAR GONZÁLEZ GONZÁLEZ, estando constituida la Sala en audiencia pública de lo que, como Secretaria, certifico.- Mª Rosario Barrio Pelegrini.- Rubricado.-

FONDO DOCUMENTAL CENDOJ